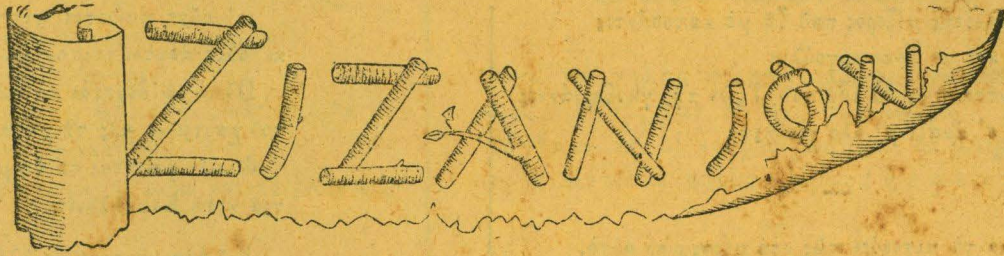

10ε δ' οργισα διαδινω τι μαρξ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Σουσάνης κι' ο Μαιής,
λέν' κουθέντες π' άπορείς.

Μ. — Πάει, έφυγε, Σουσάνη κι' ή τρελλή άποκορή,
ο Καρνάβαλος εκείνος ταξειδεύει μακρὰ,
κι' άρχινούν τὰ μοιρολόγια κάθε όσιου παππά,
κι' ή σπορδοπαρφομερία τὸ βουθοῦνι μὰς τρυπᾶ.

•Η χαρά κι' ή εὐθυμία φεύγει πλέον από μὰς,
πᾶν τὰ σκέρτσα του θεάτρου κι' όλα τ' άσεμνα παιγνίδια
τὰς κοιλίας μας φαιδρύνει μυροβόλος ταραμὰς,
και τ' αὐτιά μας, τὰ κλωσίδια.

Τὸ πᾶν εις λίθην ρίψωμεν, τὸ πᾶν λησμονηθήτω
και μοναχὰ σὰ Χριστιανοί,
ἀρ' του Κυρίτση τὴ φωνή,
ν' άκούμε τὸν ἐξάψαλμο και τὸ Κατευθυνθήτω.

Πέρασαν του Καρνάβαλου,
ρέζιλίκια και χαρὰι,
πᾶν' ή φούριες κάθε μπάλου
και ντιστίντου σουαρέ.

Πᾶν, τὰ πρόβια πᾶν' τὰ τράγικα
και του γάλου τὸ ζουμί
πᾶν' ή φέστες, πᾶν' τὰ τσάγια
τὰ ύπαίθρια και μή.

Πᾶν' τὰ κίτρινα πολκέμια,
πᾶν' τὰ πουντραρίσματα
πᾶν' αὐτῆς με τὰ γιαλάμια,
κα' χαριεντίσματα.

Πᾶν' ή τόσες τουαλέτες
τῆς θάνατης μι νιόν,
κι' οὔτε βλέπει τῆς καπέτες,
ὁ σεριέζ με τὰ λορνιόν.

Παύ' ή πόλκα κι' ή μαζούρκα,
τὸ γκαλόπ, τὸ τούρν τε με ν
κι' όλα μένουνε σὲ φούρκα,
τὰ μεγάλα φὰς ά με ν
πᾶν ή τρέλλες, πᾶν ή λόξες,
πᾶν' οί φράγγοι μας οί φίλοι,
πᾶν οί τίτλοι πᾶν' ή δόξες
του Μαρκέτου του Βασίλη.

Πᾶνε πρίμες και κορίστες
πᾶν' τὰ βάλσαρ τὰ μποτιόν,
πᾶν' αί σιανδαλώδεις βίστες
ώμοπλάτης και μαστών.
Πάυει τῆς Γζιλτας τὸ στοματάκι,
γλυκὲς νὰ κἀνη βαριατσιόνες
πᾶν' του Βαλιέρη του Παναγάκη,
χίλιω λογῶνε κονσολατσιόνες.

Σ. — Τὸ βλέπω πὼς ἐπέρασαν, Μαρη άγαπητὲ,
τὰ θεάτρα κι' οί μπᾶλοι,
ἀλλὰ θαρρεῖς πὼς θά μπορῆ νὰ ξεχαστῆ ποτὲ,
αὐτὸ τὸ καρναβάλι;

Ποιὸς ἐπερίμενε νὰ ἰδῆ σ' αὐτὴν τὴν νεκρομάρα;
πὼς θάβγουν Κοσμετάτοι,
μεταζατὰ νὰ ντύσουνε τ' αὐτῆς τὰ μαύρα
νὰ βέλγη κάθε μάτι;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. ΣΥΛΛ. Φ30032

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ποῖος συμπολίτης μίξερὸς ποῦ ζῆ μὲ καποσάντες
καὶ μὲ κοκκιογούλια
εἶχε σπεράντσα πῶς θὰ ἰδῆ τοῦ Τζῶν τῆς γκοθεριάντες
σ' ἀμάξι μ' ὄλο γιούλια;

Ποῖος ἀκόμα τὸ πιστεύει πῶς στὸ μέρος μας αὐτὸ,
ποῦ πουλιῶνται τσουτσουμίδες, ταῖα μάτσα στὸ λεφτὸ,
ποῦ στὸ δρόμο περβατοῦμε
καὶ τὰ πόδια μας κυτοῦμε·
ποῦ καθένας σὰν τὴ κότα,
πρὶν ἀνάψουε τὰ φῶτα,
σφανταλώνεται, μονιάζει,
καὶ περίλυπος κουρνιάζει,
τέτοιο θαῦμα πῶς θὰ γίνῃ τὴ στερνὴ τὴν Κυριακῇ,
μασκαράδα νὰ γενοῦμε σερνικοὶ καὶ θηλυκοὶ!

Τέτοιο πρᾶμμα δὲν ἐστάθη στὸν Κεφάλου τὸ νησί,
οὔτε τότες πώπερνοῦσαν οἱ αἰῶνες οἱ χρυσοὶ
κι' ἐξεπύριζαν βράβεις, ἀμφορεῖς καὶ νταμιζάνες,
γιὰ τοὺς Βάγχους καὶ τοὺς Πᾶνες.

Τέτοιο γλέντι τῶν πληθείων καὶ τῆς ἀριστοκρατίας,
δὲν ἀκούστηκε νὰ γένη ἐν καιρῷ τῆς Ἐνετίας,
κι' οὔτε Μένσας ὀφισιάλοι
εἶδαν τέτοιο καρναβάλι.

Κι' ἦλθαν ὄλα τὰ ξωχώρια· κι' ἦλθαν κι' ἀπὸ τῆς Μηνγές.
φλασκομούτρες μορφονγές.

Σπαρτινές γλυκοματούσες, Κλειματσιάνες λυγερές,
Σχορωνομεταξοπούλες σὰν τ' ἀγγούρια τρυφερές.

Κι' ἦλθε πρῶτος σὺν τοῖς ἄλλοις
κι' ὁ δετόρος ὁ Κανάλης.

Κι' ἔτρεχαν μετ' ἀγωνίας
ἀφ' τὰ πέρατα τῆς ὄλης σοῦαρᾶς Κεφαλληνίας,
κι' ἐφθάναν ἐδῶ μὲ φούρια,
μ' ἓνα αἰσθημα καὶ πόθο, γενικόν, διακαῆ,
τὸν Καρνάβαλο νὰ ἰδοῦνε ποῦταν' ἀπὸ πλανιαδούρια,
καὶ τὸν ἔστερν' ὁ Τσιρόλιας ἀπανθηρώπως νὰ καῆ!

Πολεμοῦνε λυσιατμένα,
ἑτερόφυλλοι στρατοὶ
μὲ χαρτιὰ ψαλλιδισμένα,
ποῦ τὰ λένε κονφετί.

Πολεμοῦν καὶ μάχοντ' ὄλοι
μὲ τῆς μῦδας τὰ χαρτιὰ·

κι' οὔτε φαίνεται πιστόλι
κι' οὔτε πέφτει τσιμουτζιὰ.
Πλὴν νὰ δέχεται τὸ τραῦμα
τοῦ χαρτιῶνε μὲς τὴ μύτη,
δὲ σὰς φαίνεται σὰ θαῦμα
γιὰ νταῆ Κεφαλλονίτη;

Κι' ἐχαιρώμουνα νὰ βλέπω
τέτοια ἀπάντεχη γιορτῆ·
κι' ἐκαμάρωνα τὸν Πέπο
πώπετοῦσε κονφετί.

Κι' ἐβλεπα τὴ μιὰ τὴν ἄλλη,
μὲς τοῦ πόλεμου τὴ ζάλη,
νὰ βαρῆ καὶ νὰ χτυπᾷ
τὰ μουσοῦδια π' ἀγάπαι.
Κι' ἐβλεπα τὸ Διονουσοῦλη.
πῶθαρῶσε μ' ἀπονηδ,
κι' ἐραίχνε μὲ τὸ σακκοῦλι,
τὰ κονφέτα στὸν Ἄνγᾶ.

Καὶ τότες αἰθερόπλοχστες κι' ἀσύλληπτες κυράτσες
βλέπωντας νὰ μπριλάρουε τσ' ἀντικρινές ταράτσες,
ἀφ' τὴ γὰρὰ τὴ φοβερὴ
μῶρχώτουε, μωρὲ Μαρῆ,
καθερῖνὰ νὰν τὴν ἀρπάξω
ἀφ' τὸ βόδινο τ' αὐτὶ
καὶ σ' ἐσὲ νὰν τὴ πετάξω
ἐν ἐλλείψει κονφετί.

Καὶ μὲς τὸ μπρῖο τὸ πολὺ πῶδιναν τὰ χαρτιῶνα
ἦλθαν ἐκεῖθ' ἐπίσωθε καὶ τὰ Ληζουριωτάκια
κι' ἀρχίσαν' τὸ τραγοῦδι τους μὲ τέχνη καὶ μὲ χάρι,
ποῦ σερνικοὺς καὶ θηλυκοὺς σηκώνουε στὸ ποδάρι,
κι' ὁ κύριος Εἰσαγγελεὺς πῶχει φιλομουτία,
τοὺς ἔμπασε στὸν καρνεὲ καὶ τᾶκαμε θυσία.

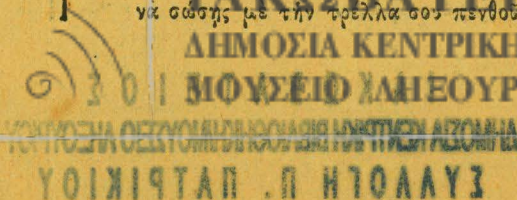
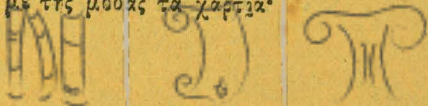
Κι' ὁ Κωσταντῆς ὁ Καραβιάς στὸ ἄμμα του καβάλα
βλέπωντας τόσα γύρω του σπειτάκολα μεγάλα,
ἐνθουσιάζτηκε κι' αὐτός κι' ἐράντησε τὰ πλήθη,
μὲ τὸ κρασί ποῦ τᾶμεινε μέσα στὸ κολοκῦθι.

Κι' ἐχόρεψε καὶ τὸ συρτὸ,
κι' εἶχε τὸ γούστο του κι' αὐτὸ.

Γιατὶ, μωρὲ Καρνάβαλε νὰ φύγῃς μὲς τὴν ὥρα,
ποῦ νὰ φωτίξῃς ἀρχίζεις τὴ σκοτεινὴ μας χώρα;
Γιατὶ δὲν ἐκαθώτουε καὶ πρεῖς καὶ δέκα μῆνας
νὰ σώσῃς μὲ τὴν τρελλὰ σου πενθοῦντας Κεφαλλῆνας;

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

Διέμεινας στήν πύλιν μας, τρεῖς μόλις ἐβδομάδας,
κι' εἶδες εἰς ποῖον ἐφθιπεν σημεῖον ζουρλαμάδας
ὁ κάθε σέριος ἀστὸς;
φιντάζομαι δ' ἂν ἔλιανες, Καρνάβαλε, τὴ μπούρλα
νὰ μείνης κατακαθιστός,
πῶσο θὰ πρήναν τὰ σκιοινὰ, οἱ κάβοι καὶ τὰ βουῖρα!

Τὶ ἐφοβήθης πῶρυγες μές' ἀπὸ τ' Ἀργαστόλι,
κι' ἀφῆσες τόσους φίλους σου νὰ τρώη τὸ παράκι;
μήπως κι' ἂν σ' ἐφοβέριζαν οἱ καυγατζήδες ὅλοι,
δὲν θάχες ὑπεράσπισι τὸν κύριον Γεράκι;
Κι' ἂν ἰ.φλουέντσα σ' ἐπιανε πού νὰ σὲ ρίξῃ κάτω,
δὲν θάτρεχαν οἱ δύο γιάτροι ἀπὸ τὸ Κομητάτο;
Καὶ στήν ἀπενταρία σου καὶ στήν περιστάσι σου,
δὲν ἦταν Ἀριστοβούλος εἰς τὴ διάθεσί σου;

Γιατί, μωρὸ Καρνάβαλε, ἀσπλάγγως μᾶς ἀφῆκες;
Μήπως ἂν ἤθελε σκεφτῆς,
καὶ σὺ νὰ νοικοκυρευτῆς,
δὲν εἴχαμε στὸν τοπο μας καὶ τζέβενα καὶ προίκες;

Μᾶς ἐφυγες, Καρνάβαλε χωρὶς καμυζὴν αἰτία,
καὶ τὸ τρελλὸ το πόδι σου τὸν τόπο μας κλωτσάει,
μὲς τὴ στιγμή πῶγυρες κι' ἡ ἀριστοκρατία,
νὰ σὲ καλέσῃ μιά βραδιά γιὰ νὰ σοῦ δώσῃ τσαί!

Φεύγεις μετὰ τοῦ ἄρματος καὶ τῆς ἀκολουθείας,
μ' ἀδίκως ἐδιάστηκες καὶ πρήνη; νὰ κρυφτῆς,
γιατὶ μ' αὐτὰς π' ἀπέκτισες στὸν τόπο συμπαιδείας
στὰ σίγ' ὅρα θὰ σ' ἔβγαναν νὰ γένῃς βουλευτῆς,
κι' ὁ Ἄθως ὅταν ἐβλεπε πῶ; κωμωμένος εἶσαι,
γύρευε τί θὰ σῶδ' ἡ νὰ πῆς πῶς παραιτεῖσαι.

Γρήγορα πάλι γύρισε στὴ γῶρα μας ἐτούτη
καὶ σκόρπισε Καρνάβαλε, τῆς τρέλλας σου τὰ πλούτη,
σὺ γὰρ ὁ μόνος ἰκανὸς νὰ βάνῃς εἰς τὸ κέφι,
ἀνθρώπους ποῦ μορτόριον κονθεριστιδὸν τοὺς τρέφει,
καὶ σὺ πανούργε βασιλῆᾶ, μ' ἀνάγκασες κι' ἐμένα,
νὰ βγῶ σὲ κόσμῳ σαβαρὸ, μὲ μούτρα γανωμένα.

Ἡ ΕΡΓΝΩΜΟΣΥΝΗ.

Ἀπ' τὰ πολλὰ φιλαγγλικά φρονήματα
ποῦ ὁ τόπος μας ἐφέτος φανερώνει,
ἐβγήκαν κι' οἱ νεκροὶ μὲς' ἀπ' τὰ μνήματα,
κι' ὁ Μέτελας στοὺς δρόμους ξεφαντώνει!

Πετάει γλυκὰ στοὺς φίλους μύρια βλέμματα,
σκορπᾷ θερμὰ φιλιὰ στὰ Κομητάτα,
ἀπὸ τὰ μάτια χύνει δάκρυα κι' αἷματα,
καὶ προσφωνεῖ τ' ἀσκέρια καὶ φουσατά.

Κι' ὑπόσχεται μὲ πόνο καὶ συγκίνησι,
γι' ἀνταμοιβὴ σταῖς τόσες μας ταῖς χάρες,
νὰ μείνῃ μόνο ὁ βράχος του ὡς ἐνθύμησι,
κι' αὐτὸς γιὰ μᾶς... νὰ γίγῃ ὁλος δεκάρης!

Εὐχαριστῶ.

ΤΟ ΜΕΛΑΝΙ

Τὶ θέλουν συνταγὲς γιὰ τὸ μελάνι;
ξέρω ἐγὼ νὰ καλαμάρι
ὁποῦ κανένα δὲν τὸ φτάνει
σ' τὴν ἐξαιρετικὴ ποῦ ἔχει χάρι.
Ὀλόμαυρο μελάνι πάντα ἔχει
π' ἀπὸ νερὸ ποτὲ δὲν ἔχει χρεία·
ἀπὸ κρυφὴ πηγὴ ὡσὰν νὰ τρέχῃ!
Τοῦ κάκου νὰ βρεθῇ σὲ σπετσαρία!

Δὲν εἶναι γιὰτρικὸ κρυφὸ, μηδὲ βοτάνι·
εἶν' τῆς ἀγάπης μου τὰ μάτια τὸ μελάνι.

Η. Τς.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Η. ΑΝΝΙΝΟΥ ΧΩΡΑΦΑ.

Ἀγαθὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα ἡ ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Η. ΑΝΝΙΝΟΥ ΧΩΡΑΦΑ ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον
τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ἐτῶν.
Τὴν κηδεῖαν τῆς, γενομένην ἐν μεγαλοπρεπεῖᾳ χο-
ροστατοῦντος τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου παρηκολούθη-
σεν ἀπειρον καὶ ἐκλεκτὸν πλῆθος. Εὐχόμεθα ταχεῖ-
αν τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς τὸν μόνον υἱὸν τῆς
κ. Νικόλαον Ἀννινὸν Χωραφᾶν, τὸν ὁποῖον βαρέως
ἐπλήγωσεν ἡ ἀπώλεια τῆς ἀγαπητῆς του μητρός.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ.

(Ἦγουν ἡ ἀρεσκιά ἢ ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὴν μασκαράδαν τοῦ γάμου καὶ τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν.)

Καθίσετε μὲ προσοχὴν ὀφθαλμοί, σφουγγίσετε τὰ κούτελα, ποῦ θεὸς νὰ στεφρνώσουμε αὐτὰ τὰ δύο δευτέλα.

Σήμερα γάμος γένεται ἀχ' τὸ Καμινναεῖο, ἡ νύφη νὰ θερμαίνεται, γαμπρὸς νάχης τὸ κρῖο.

Σήμερον ὁ Ῥοδόθεος μαζί μὲ τὴ γυνὴ του, συμβούλιον ἐκάμανε νὰ δώτῃ τὸ παιδί του.

Καὶ πρὶν καλέσουν τὸν παππᾶ νὰ κάμουνε τὸ γάμο, ἐστεῖλαν καὶ μ' ἐπήρανε τὴν ἀρεσκιά νὰ κάμω.

Τῶν τάξει δύο στρώματα γαμῶτα πλανιαδούρια, νὰ πέφτ' ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρὸς νὰ σκούζουν σὰ γαϊδούρια.

Τῶν τάξει κι' ἓνα πάπλωμα ὅλο γιομᾶτο βάτους, μὲ δαῦτο νὰ σκεπάζωνται νὰ νάξουν σὰν τοῦς γάτους.

Τῶν τάξει ἓνα κόνισμα τὸν Ἅγιον Θεορίλη, τὸ πρῶτο θαῦμα πῶκαμε τσῶτῶσε τὸ καντύλι.

Τῶν τάξει κι' ἄλλο δεύτερο, τὸν ἅγιον Νικήτα, τὸ πρῶτο θαῦμα πῶκαμε, πῶτάρταρε τὴ νύχτα.

Τῶν τάξει ἓνα φῆρεμα ἀπὸ λινάτσα φῆρα, νὰν τὸ μεταχειρίζεται καὶ μέσα στὴν κουζίνα.

Τῆς ἔταξ' ὁ πατέρας τῆς μία καλὴ ὀμπρέλα, κι' ἡ νύφη τὴν καμάρωνε κι' ἔλεγε "ὁ κ ἔ μ π ἔ λ α !",

Ὁ ἀδερφός τῆς τσέταξε ἓναν ὠραῖον ψῆστη, ὅταν θὰ ψένη τὸν καφέ γιὰ νὰ τζῆ βγέν' ἡ πίστι.

Τῶν τάξουν ἓνα κόσκινο ὅλο γιομᾶτο τρύπες, νὰ κοσκινίζουν πίτουρα νὰ τρῶνε τηγανήτες.

Τῆς ἔταξ' ὁ πατέρας τῆς ἓνα καλὸ τηγάνι, ἀπάνουθε νὰ ρίχτουνε καὶ κάτωθε νὰ βγάνη.

Τῆς ἔταξε κι' ἡ μάνα τῆς μία καλὴ κασέλα, τὸ ἀπανάρι τσέλειπε κι' ὁ πάτος δὲν ἐφέλα.

Τῆς ἔταξ' ἓνα λαθαμᾶ μὲ δίχως τὸ καυνέλο, κι' ἐλείπαν' ἀπὸ δαῦτονε ποδάρια καὶ κατζέλο.

Τῆς ἔταξε κι' ἓνα κομὸ φηκισμένο ἀπὸ σκόρτσες, νὰ μπεζοβγόνουν ποντικοὶ νὰ κάμουν μέσα φάρτσες.

Τὸ ἔταξε καὶ τ' ἀμπέλι τῆς ποῦναι στὰ Τσουκαλάτα, ποῦ μὲ τὴν πρὸ καλὴ χρονιά γιομίζει μὲ κανάτα.

Τῶν τάξει κι' ἄλλο δεύτερο ἀπάνου στ' Ἀκωϊτῆρι, ποῦ τὸ κρασί του γένεται τραπέτσι στὰ ποτῆρι.

Τῆς ἔταξ' ἡ μανούλα τῆς δύο λίτρες δαχτυλίδια, ἀπὸ τῶν τᾶρκιας ὁ Ἄνχᾶς τὴ νύχτα στὰ σκοτιδία.

Τῶν τάξει δύο ρεστόμπολες καὶ τέσσερα τσιπεῦ, αὐτὰ τᾶχανα οἱ ποντικοὶ χίλιων ἀχνῶν μπουκόνια.

Τὰ γάντια καὶ τὰ εἰδύρακα ἢ πόριες, τὰ καπέλα, ἀν κάμω τὸ λογαριασμὸ θεὸς νὰ μὲ πιόση τρέλλα,

Κουρούκλης, Ἦτα, Παναγῆς, στριφταγγυστρομουστακαλῆς.]

—XXXXX—

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μετὰ χαρᾶς εἶδον τὸν διορισμὸν τοῦ λογίου καὶ διακεκριμένου δημοσιογράφου κ. Γερασίμου Μαυρογιάννη ὡς ἀρχιεπιφύλακος Κεφαλληνίας.

— Ἀφίκετο ὁ νέος ταμίας κ. Στυλιανίδης πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ παραδῶτῃ ὁ τέως τοιοῦτος κ. Νικολάπουλος.

— Ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Ἰωάννης Δρύσιος ἀφίκετο ἐξ Ἰνδιῶν ὅπως διέβη παρ' ἡμῶν τοῦς μῆνας τῆς ἀδείας του.

— Ἐπίσης διατρίβει ἐνταῦθα ἀφιχθεὶς ἐκ Βραΐλας ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Μιλτιάδης Κακουράτος.

— Ὑπὸ τὴν οἰκίαν Μεταξᾶ Ἀνααίου παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Λιθοστρώτου πωλεῖται τακτικῶς ἀπὸ σήμερον γάλα πρᾶβειον γνησιότατον πρὸς 20 λεπτά.

— Ἡ ΚΙΝΑ Γενναῖα ἢ βραβευθεῖσα εἰς Πορτογαλίους καὶ εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς ἐκθέσεις, ἡ κατασκευασθεῖσα ἐξ ἀρίστου παλαιοῦ Κεφαλληνικοῦ οἴνου καὶ πρὸς τὴν ὁποῖαν δὲν συμπαράβλλονται αἱ μέχρι σήμερον ἐν Εὐρώπῃ κατασκευασθεῖσαι, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ποιούντων χορῆσιν αὐτῆς, εἶναι ἡ μόνη τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ζητεῖτε ὡς ἀποτελεσματικῶς δυναμωτικὴν. Εὐρίσκεται παρὰ τῷ κατασκευαστῇ κ. Ε. Γενναῖᾳ φαρμακοποιῷ.

— Ἐξεδόθη τὸ ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδῃ τῆς φιλολογικῆς ἐργασίας τοῦ συμπολίτου μας κ. Χαράλαμπος Ἀννίου τιμητικὸν λεύκωμα. Νομίζομεν ὅτι ἔχομεν καθήκον ὡς Κεφαλλῆνες νὰ τὸ ἀγοράσωμεν ὅλοι.

— Σήμερον ἀναχωρεῖ τὸ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας σταθμεῦσαν ἐν τῷ λιμένι μας ἀγγλικὸν θωρηκτὸν "Ἡ Βασιλικὴ Δρῦς" χωρικτικότητος 14 χιλιάδων τόνων.

— Τὰ δικηγώνισμα τῶν αἰνιγμάτων ὡς καὶ ἡ σατανικὴ ἀλληλογραφία ἐπαναμβάνονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΕΤΩΝ Π. ΚΟΤΤΙΒΙΣΙΑΝΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

